

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/371/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314201094
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4314201094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušník, advokát a konateľ, proti žalovanej: X. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, o zaplatenie 182,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 30. marca 2016 č.k. 14C/231/2014-59, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 182,72 eura s príslušenstvom. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

1.1. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako dlžníkom, bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere dňa 19. 10. 2005, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 829,85 eura pri dojednanej úrokovej sadzbe 17,30% ročne, výška splátky 22,84 eura a konečná splatnosť bola dohodnutá ku dňu 20. 09. 2010. Pôvodný veriteľ dňa 16. 10. 2012 oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na základe uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávky so žalobcom.

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 261 ods. 3 písm. d/, 387, § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka (zákon číslo 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 1, § 2 písm. a/, b/, zákona číslo 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 2, § 54 ods. 1, ods. 2, 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) a § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“). Zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, aplikujúc i ex offo ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že uzavretá úverová zmluva je absolútnym obchodným vzťahom, spravujúcim sa ustanovením § 479 a nasl. Obchodného zákonníka, zároveň však ide o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z uvedených súvislostí dospel súd prvej inštancie k záveru, že v súdenom prípade je pre posúdenie plynutia premlčacej doby potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože s uplatnením Obchodného zákonníka je spojená dlhšia premlčacia doba a preto použitie ustanovení Obchodného zákonníka v tomto smere by bolo v neprospech žalovaného, ktorý má postavenie spotrebiteľa. Žalobca

si svoj nárok na zaplatenie 8 splátok po 22,84 eura, ktorých splatnosť nastala od 20. 02. 2010 do 20. 09. 2010, uplatnil na súde žalobou, doručenou dňa 24. 01. 2014, pričom z prehľadu splátok, ako aj z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že premlčacia doba pre jednotlivé uplatnené splátky uplynula od 20. 02. 2013 do 20. 09. 2013. Na uvedenú skutočnosť musel súd prihliadnuť vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú zástupkyňou žalovanej a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

1.3. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy konania nevznikli a ani si žiadne neuplatnila.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd vyhovie žalobe žalobcu, resp. zruší rozsudok a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytýka súdu prvej inštancie nesprávnu aplikáciu ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby a je toho názoru, že súd mal aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2MCdo 3/2011 zo dňa 28. 04. 2011, 6Mcdo 4/2012 zo dňa 27. 03. 2013, 7MCdo 9/2014 zo dňa 24. 03. 2015, Rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21. 11. 2013, sp.zn. 15Co/28/2013 zo dňa 30. 10. 2013, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/138/2013 a Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co 157/2013 zo dňa 12. 09. 2013, ako aj Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 05. 2015 sp.zn. 3Co/266/2015. Záverom dodal, že zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok vo veci samej, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozhodol podľa procesných ustanovení zákona číslo 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon číslo 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

5.1. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

5.2. V danej veci odvolací súd rozhodoval o odvolaní podanom žalovaným proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku.

6. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 182,72 eura s úrokom z omeškania z titulu nesplatených splátok úveru od 20. 02. 2010 do 20. 09. 2010, poskytnutého žalovanému právny predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. na základe zmluvy o poskytnutí úverového rámca, uzavretej dňa 19. 10. 2005. Na základe tejto zmluvy poskytol veriteľ dlžníkovi úver vo výške 829,85 eura, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 22,84 eura, úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 17,30% ročne, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá dňa 20. 09. 2010. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu premlčania nároku, na základe vnesenej námietky premlčania zo strany zástupkyne žalovanej. Žalobca s rozhodnutím súdu nesúhlasil, odvolaním napadol rozsudok a domáha sa vyhovenia jeho žalobe, resp. zrušenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie namietajúc aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V danej veci súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

9. Odvolací súd považuje za potrebné, zdôrazňujúc správnosť posúdenia danej veci súdom prvej inštancie, jej náležité odôvodnenie, iba poukázať na skutočnosť, že žalobca sa žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 24. 01. 2014 domáhal zaplatenia sumy 182,72 eura s príslušenstvom. Žalobu zdôvodnil uzatvorením zmluvy o úvere právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a žalovaným dňa 19. 10 2005, postúpením pohľadávky a neplnením povinnosti žalovaného splácať splátky. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok založil na premlčaní nároku žalobcu, keď na premlčaciu lehotu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca nesúhlasil s týmto právnym posúdením, majúci za preukázanú aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka.

10. Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením námietky premlčania podľa Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie, keď za začiatok plynutia premlčacej lehoty považoval deň nasledujúci po dni konečnej splatnosti úveru, t.j. 20. 09. 2010, pričom posledným dňom trojročnej premlčacej lehoty bol deň 20. 09. 2013. Za situácie, že žalobca podal žalobu súdu dňa 24. 01. 2014, je potrebné konštatovať, že nárok žalobcu bol uplatnený na súde po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Odvolanie žalobcu preto v tejto časti nie je dôvodné.

11. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dňa 01. 04. 2015 nadobudla účinnosť novela ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ku ktorému bola pripojená veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Táto novela bola prijatá zákonom č. 102/2014 Z. z. a v podstate reagovala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov pri použití noriem Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Tento záver odvolacieho súdu je v súlade so záverom rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. apríla 2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014, podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Súd prvej inštancie preto správne aplikoval trojročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Od nasledujúceho dňa po splatnosti úveru (01. 10. 2010), mohol žalobca uplatniť svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy a lehota na uplatnenie nároku mu uplynula 01. 10. 2013. Žalobca podal žalobcu na súd 24. 01. 2014, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu preto námietku žalobcu, uvedenú v podanom odvolaní a týkajúcu sa podľa jeho názoru nesprávnej aplikácie ustanovenia Občianskeho zákonníka o premlčaní, odvolací súd neakceptoval a vyhodnotil ju ako účelovú a neopodstatnenú a to predovšetkým s poukazom na súdnu prax.

12. Odvolací súd taktiež záverom dodáva, že tak ustanovenie § 52 ods. 2, tretia veta Občianskeho zákonníka, nadobudlo účinnosť dňa 01. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spzn. 4MCdo 17/2014 zo dňa 26. 11. 2015, sp.zn. 8MCdo 3/2015 zo dňa 28. 08. 2015). Aj tento záver nasvedčuje správnosti aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, o premlčaní, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

13. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 a § 262 ods. 1 CSP, úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).